

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

58. kładzie więc nacisk na znaczenie negocjacji z tymi krajami w sprawie wszelkich środków, jakie może podjąć Unia, w szczególności dostosowania na granicach, oraz na konieczność wywiązania się przez Unię z jej zobowiązań dotyczących wsparcia klimatycznego dla krajów rozwijających się;

59. w związku z tym wyraża zaniepokojenie faktem, że obietnice „wczesnego” finansowania złożone przez kraje europejskie na szczycie klimatycznym w Kopenhadze pochodzą częściowo ze zobowiązań podjętych w ramach pomocy publicznej dla rozwoju oraz są realizowane w formie pożyczek, odwrotnie do żądań Parlamentu; wzywa Komisję, aby sporządziła sprawozdanie na temat wspomnianego finansowania pozwalające ocenić zgodność rzeczywistości z powziętymi zobowiązaniami i żądaniami Parlamentu; wzywa również do lepszej koordynacji finansowania jeśli chodzi o jego wykorzystanie tematyczne i geograficzne;

60. przypomina o zobowiązaniu państw uprzemysłowionych, w tym państw członkowskich Unii Europejskiej, do refleksji na temat innowacyjnego finansowania na rzecz walki ze zmianami klimatu;

61. jest przekonana, że przeciwdziałanie zmianie klimatu musi opierać się na zasadzie solidarności między krajami rozwiniętymi i rozwijającymi się oraz przebiegać w miarę możliwości w ściślejszej współpracy ONZ, WTO i innych instytucji Bretton Woods; domaga się zatem opracowania wspólnie z krajami rozwijającymi się, krajami wschodzących gospodarek i krajami rozwiniętymi światowej koncepcji handlu emisjami i opodatkowania energii i emisji gazów cieplarnianych, aby z jednej strony zapobiegać odpływowi przedsiębiorstw (ang. carbon leakage), a z drugiej strony zapewnić środki finansowe na przeciwdziałanie zmianom klimatu, ich ograniczenie i dostosowywanie się do ich skutków;

62. podkreśla, że wzmoczony transfer technologii do krajów rozwijających się, będący sposobem na zwalczanie tzw. ucieczki emisji gazów cieplarnianych, będzie stanowił główną składową systemu dotyczącego zmian klimatu obowiązującego po roku 2012; ubolewa nad faktem, że transfer technologii stanowi zaledwie niewielką część oficjalnej pomocy rozwojowej; domaga się, by państwa członkowskie udzieliły dodatkowego wsparcia technicznego i finansowego krajom rozwijającym się, aby mogły one sprostać skutkom zmian klimatu, spełnić normy dotyczące klimatu oraz wprowadzić uprzednią ocenę oddziaływania wprowadzonych norm, oznaczeń i certyfikacji;

*

* *

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie i Komisji, parlamentom krajowym oraz sekretarzowi wykonawczemu ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz 16. konferencji stron (COP 16).

Sprawozdanie roczne EBC za rok 2009

P7_TA(2010)0446

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych (2009/2201(INI))

(2012/C 99 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 12, 21, 28, 29, 30 i 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 2, 3 i 6 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 9, 10, 48, 138, 139, 153, 156, 191, 207 oraz 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając Wytyczne dla przedsiębiorstw wielonarodowych Organizacji współpracy gospodarczej i rozwoju (OECD), „Trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej” Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz uwzględniając kodeksy postępowania uzgodnione pod egidą innych organizacji międzynarodowych, takich jak FAO, WHO i Bank Światowy, a także starania podejmowane pod auspicjami Konferencji ONZ ds. Handlu i Rozwoju w odniesieniu do działalności przedsiębiorstw w krajach rozwijających się,
- uwzględniając inicjatywę Organizacji Narodów Zjednoczonych „Global Compact” uruchomioną w lipcu 2000 r., uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ zatytułowane „W kierunku globalnego partnerstwa, ściślejsza współpraca między Organizacją Narodów Zjednoczonych oraz wszystkimi właściwymi partnerami, w szczególności z sektorem prywatnym” z dnia 10 sierpnia 2005 r. (05 45706 (E) 020905), uwzględniając oświadczenie z dnia 9 października 2006 r. dotyczące inicjatywy ONZ Global Compact i Globalnej Inicjatywy Sprawozdawczej, a także uwzględniając zasady odpowiedzialnego inwestowania ogłoszone w styczniu 2006 r. przez ONZ i koordynowane przez inicjatywę finansową UNEP oraz inicjatywę Global Compact,
- uwzględniając projekt norm ONZ dotyczących obowiązków transnarodowych spółek oraz innych przedsiębiorstw w dziedzinie praw człowieka, przyjęty w grudniu 2003 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając Globalną Inicjatywę Sprawozdawczą (GIS) rozpoczętą w roku 1997 ⁽²⁾, a także zaktualizowane wytyczne G3 dotyczące sprawozdawczości w zakresie trwałego rozwoju, opublikowane w dniu 5 października 2006 r. oraz wytyczne G4 przygotowywane obecnie przez GIS,
- uwzględniając rezultaty światowego szczytu ONZ w sprawie trwałego rozwoju w Johannesburgu w 2002 r., w szczególności wezwanie do podjęcia inicjatyw w kwestii odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz konkluzje Rady z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie działań następczych po odnośnym szczycie ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka ONZ z dnia 15 lutego 2005 r. (E/CN.4/2005/91, 2005) na temat odpowiedzialności spółek wielonarodowych i innych przedsiębiorstw w dziedzinie praw człowieka,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. praw człowieka i spółek wielonarodowych i innych przedsiębiorstw z dnia 7 kwietnia 2008 r., zatytułowane „Propagowanie i ochrona wszystkich praw człowieka, cywilnych, politycznych, ekonomicznych, społecznych i kulturalnych, w tym prawa do rozwoju” (A/HRC/8/5 2008) oraz prowadzone obecnie prace nad jego następnym sprawozdaniem przewidzianym na rok 2011,
- uwzględniając raport specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. praw człowieka, przedsiębiorstw ponadnarodowych i innych przedsięwzięć gospodarczych, pt.: „Biznes a prawa człowieka: dalsze kroki w kierunku wdrożenia modelu »chroń, szanuj i naprawiaj«” z dnia 9 kwietnia 2010 r. (A/HRC/14/27),
- uwzględniając listy wymogów i mechanizmy certyfikacji i oznakowania odnoszące się do zachowania przedsiębiorstw w obszarze zrównoważonego rozwoju, zmian klimatu czy redukcji ubóstwa, takie jak norma SA 8000 dotycząca zakazu pracy dzieci czy normy AFNOR i ISO w dziedzinie zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając proces z Kimberley dotyczący kontroli nad handlem surowymi diamentami,
- uwzględniając inicjatywy podjęte w różnych państwach członkowskich na rzecz propagowania odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw, a w szczególności powstanie w Danii Międzyrządowego Centrum ds. Społecznej Odpowiedzialności Biznesu, które koordynuje inicjatywy ustawodawcze rządu na rzecz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i tworzy praktyczne narzędzia dla przedsiębiorstw ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dok. ONZ E/CN.4/Sub.2/2003/12/Rev.2 (2003).

⁽²⁾ www.globalreporting.org

⁽³⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/636/94/PDF/N0263694.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ <http://www.csgov.dk>

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z 1966 r., Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 1979 r., Deklarację praw ludów tubylczych ONZ, przyjętą w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 61/295 z dnia 13 września 2007 r., a także Konwencję o prawach dziecka ONZ z 1989 r.,
- uwzględniając międzynarodowe konwencje dotyczące środowiska, takie jak Protokół montrealski dotyczący substancji niszczących warstwę ozonową (1987), Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (1999), Protokół z Kartaginy o bezpieczeństwie biologicznym (2000) czy Protokół z Kioto (1997),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie zielonej księgi zatytułowanej „Promowanie europejskich ram odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw”,
- uwzględniając końcowe sprawozdanie i zalecenia z dnia 29 czerwca 2004 r. europejskiego forum wielostronnego na temat społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR), w tym zalecenie nr 7 promujące stworzenie stosownych ram prawnych,
- uwzględniając konwencję brukselską z 1968 r. w wersji ujednoliconej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾, a także zieloną księgę Komisji z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 44/2001,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Propagowanie europejskich ram społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2001)0366), przejętą następnie w białej księdze zatytułowanej „Komunikat Komisji dotyczący CSR: wkład przedsiębiorstw w zrównoważony rozwój” (COM(2002)0347),
- uwzględniając zalecenie Komisji 2001/453/WE z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie uwzględniania, oceny i ujawniania kwestii dotyczących środowiska naturalnego w rocznych rozliczeniach i sprawozdaniach przedsiębiorstw ⁽²⁾ (oznaczone nr C(2001)1495),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 maja 2004 r. zatytułowany „Wymiar społeczny globalizacji – wkład polityki UE w zapewnienie powszechnego udziału w korzyściach” (COM(2004)0383),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 22 marca 2006 r. zatytułowany „Realizacja partnerstwa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: uczynienie Europy liderem w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw” (COM (2006)0136),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 maja 2006 r. zatytułowany „Upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich – wkład Unii w realizację programu godnej pracy na świecie” (COM(2006)0249),
- uwzględniając ogólny system preferencji (GSP), obowiązujący od dnia 1 stycznia 2006 r. przewidujący zwiększenie liczby produktów zwolnionych z opłat celnych lub podlegających zmniejszonym opłatom, jak również nową zachętę dla szczególnie narażonych państw o specyficznych potrzebach handlowych, finansowych lub rozwojowych,
- uwzględniając rozdział 13 umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Koreą Południową, podpisanej w październiku 2009 r., zgodnie z którą „strony starają się ułatwiać i wspierać handel towarami przyczyniającymi się do zrównoważonego rozwoju, łącznie z tymi, które wchodzą w zakres systemów takich jak sprawiedliwy i etyczny handel oraz tymi, które zakładają społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw i konieczność rozliczania się”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 13.6.2001, s. 33.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając art. 270 ust. 3 umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Kolumbią i Peru, podpisanej w marcu 2010 r., w której strony umawiają się co do propagowania dobrych praktyk handlowych związanych ze społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw oraz „uznają, że elastyczne, dobrowolne i oparte na zachętach mechanizmy mogą przyczynić się do spójności między praktykami handlowymi i celami zrównoważonego rozwoju”,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie działań następczych w związku z zieloną księgą na temat społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2005/600/WE z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie wytycznych dla polityk zatrudnienia państw członkowskich, która zaleca państwom członkowskim zachęcanie przedsiębiorstw do rozwijania CSR ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 czerwca 2010 r. dotyczące pracy dzieci ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczające dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 1999 r. w sprawie unijnych standardów dla europejskich przedsiębiorstw działających w państwach rozwijających się: o europejski kodeks postępowania ⁽⁸⁾, w której zalecono opracowanie europejskiego wzorcowego kodeksu postępowania wspartego przez europejską platformę monitorowania,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2001 r. w sprawie otwartości i demokracji w handlu międzynarodowym ⁽⁹⁾, w której mówi się o poszanowaniu podstawowych norm pracy MOP przez WTO oraz o przyjęciu przez WTO decyzji MOP, w tym ewentualnych wezwań do zastosowania sankcji związanych z poważnym naruszeniem głównych norm pracy,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2002 r., w sprawie komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowanego „Propagowanie podstawowych standardów pracy oraz poprawa ładu społecznego w kontekście globalizacji” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: wkład przedsiębiorstw w zrównoważony rozwój ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 10.4.2002, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 39 z 18.2.2003, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 205 z 6.8.2005, s. 21.

⁽⁴⁾ 10937/1/10.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 24.4.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2003, s. 16.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 104 z 14.4.1999, s. 180.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 112 z 9.5.2002, s. 326.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 271 z 12.11.2003, s. 598.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 67 z 17.3.2004, s. 73.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie wykorzystywania dzieci i pracy dzieci w krajach rozwijających się ze szczególnym zwróceniem uwagi na pracę dzieci ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie społecznego wymiaru globalizacji ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie sprawiedliwego handlu i rozwoju ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: nowe partnerstwo ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2007 r. zatytułowaną „Upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich” ⁽⁵⁾, w której żąda się, z tytułu popierania godnej pracy, włączenia norm socjalnych do umów handlowych UE, zwłaszcza umów dwustronnych,
  - uwzględniając posiedzenie pod hasłem „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw w handlu międzynarodowym”, zorganizowane przez Parlament Europejski w dniu 23 lutego 2010 r.,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0317/2010),
- A. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa i ich jednostki zależne są jednymi z głównych podmiotów globalizacji gospodarczej i międzynarodowej wymiany handlowej,
- B. mając na uwadze Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych z 2000 r. oraz aktualizację tych zaleceń z 2010 r.; mając na uwadze, że zalecenia te są kierowane przez rządy do przedsiębiorstw i zawierają dobrowolne normy odpowiedzialnego zachowania, z poszanowaniem obowiązującego prawa, zwłaszcza w obszarze zatrudnienia, stosunków z partnerami społecznymi, praw człowieka, ochrony środowiska, interesów konsumentów oraz zwalczania korupcji i unikania zobowiązań podatkowych,
- C. mając na uwadze trójstronną deklarację MOP dotyczącą przedsiębiorstw wielonarodowych, mającą służyć za wytyczne dla rządów, przedsiębiorstw wielonarodowych i pracowników w takich obszarach, jak zatrudnienie, szkolenie, warunki pracy, stosunki zawodowe, i zawierającą zobowiązanie państw do poszanowania i propagowania czterech podstawowych norm pracy: swobody stowarzyszania się i prawa do układów zbiorowych; likwidacji wszelkich form pracy przymusowej; zniesienia pracy dzieci i likwidacji dyskryminacji w sferze zatrudnienia,
- D. mając na uwadze światowy pakt ONZ (tzw. Global Compact), zawierający dziesięć zasad, które przedsiębiorstwa wielonarodowe powinny w swojej strefie wpływów przyjąć, wspierać i wcielać w życie jako zbiór podstawowych wartości w obszarach praw człowieka, norm pracy, środowiska oraz walki z korupcją, oraz mając na uwadze, że przedsiębiorstwa zobowiązują się do przestrzegania tych zasad i włączają je do swoich działań biznesowych na zasadzie dobrowolności,
- E. mając na uwadze prowadzone obecnie prace nad uaktualnieniem wytycznych OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych, dotyczących w szczególności poprawy działalności krajowych punktów kontaktowych oraz systemu odpowiedzialności dla łańcuchów dostaw,
- F. mając na uwadze, że międzynarodowe wzorce, takie jak Międzynarodowa Inicjatywa Sprawozdawcza, lub mechanizmy certyfikacji i oznakowania, takie jak norma ISO 14 001 czy niedawno wprowadzona norma ISO 26 000, pomyślane jako zbiór wytycznych mających zastosowanie do organizacji wszelkiego typu, pomagają przedsiębiorstwom ocenić wpływ gospodarczy, społeczny i środowiskowy ich działalności, zawierając w sobie pojęcie trwałego rozwoju, lecz są skuteczne jedynie wówczas, gdy są faktycznie stosowane i poddane weryfikacji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 z 06.7.2006, s. 84.

⁽²⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, s. 65.

⁽³⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 865.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 45.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 321.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- G. mając na uwadze definicję odpowiedzialności społecznej biznesu wyrażoną w normie ISO 26 000 jako „odpowiedzialność organizacji wobec skutków, jakie jej decyzje i działalność wywierają na społeczeństwo i środowisko, która przekłada się na przejrzyste i etyczne postępowanie, przyczyniające się do trwałego rozwoju, w tym zdrowia i dobrobytu społeczeństwa, uwzględniające oczekiwania zainteresowanych podmiotów, zgodne z obowiązującym prawem i normami międzynarodowymi, stosowane w ramach całej organizacji i w relacjach przedsiębiorstwa z innymi podmiotami”, a odpowiedzialność ta jest wynikiem porozumienia szerokiego grona przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i międzynarodowych związków zawodowych,
- H. mając na uwadze cel ogłoszony przez Komisję w komunikacie z 2006 r., polegający na uczynieniu Europy liderem w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw, gdzie CRS jest przedstawiona jako „aspekt europejskiego modelu społecznego” stanowiący „środek do obrony solidarności, spójności i równości szans w kontekście zwiększonej światowej konkurencji”,
- I. mając na uwadze sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Komisji, EKES i Komitetu Regionów dotyczące prowadzenia nadzoru nad rynkiem handlu i dystrybucji, zatytułowane „W kierunku bardziej wydajnego i sprawiedliwego wewnętrznego rynku handlu i dystrybucji w perspektywie roku 2020” (COM(2010)0355) i załącznik do niego, zgodnie z którym „konsument ma często dostęp tylko do niewielu informacji dotyczących wyników osiągniętych przez przedsiębiorstwo handlowe w zakresie odpowiedzialności społecznej. Nie jest więc w stanie podjąć rzetelnego wyboru formy zakupu uwzględniającego ten element.”,
- J. mając na uwadze, że zgodnie z traktatami wspólna polityka handlowa musi być prowadzona spójnie ze wszystkimi celami Unii Europejskiej, w tym celami społecznymi, w zakresie środowiska naturalnego oraz pomocy na rzecz rozwoju,
- K. mając na uwadze, że Unia Europejska już warunkuje przyznanie pewnych preferencji handlowych ratyfikacją przez jej partnerów głównych konwencji MOP oraz że zobowiązała się w roku 2006 do propagowania we wszystkich obszarach swojej polityki zewnętrznej, łącznie z polityką handlową, poszanowania godnej pracy,
- L. mając na uwadze, że unijne dwustronne umowy o wolnym handlu zawierają obecnie rozdział poświęcony zrównoważonemu rozwojowi obejmującemu cele środowiskowe i społeczne oraz poszanowanie zasad w tych dziedzinach,
- M. mając na uwadze, że brak poszanowania zasad CSR jest formą dumpingu socjalnego i środowiskowego ze szkodą dla przedsiębiorstw i pracowników znajdujących się w Europie, od których wymaga się poszanowania ostrzejszych norm socjalnych, środowiskowych i podatkowych,
- N. mając na uwadze, że normalne byłoby pociąganie do odpowiedzialności europejskich przedsiębiorstw, które przenoszą swoją produkcję do krajów o niższym poziomie wynagrodzenia i mniej wymagających normach środowiskowych, w tym również przed właściwymi sądami, za wszelkie szkody środowiskowe i społeczne lub inne negatywne skutki zewnętrzne odczuwane przez społeczności lokalne, spowodowane w tych krajach przez ich jednostki zależne,
- O. mając na uwadze dużą różnorodność powiązań, jakie mogą istnieć między spółką macierzystą i jej jednostkami zależnymi z jednej strony, a między przedsiębiorstwem i jego dostawcami z drugiej; mając również na uwadze konieczność określenia na poziomie międzynarodowym pojęcia strefy wpływu i „należytej staranności”,
- P. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa nie podlegają bezpośrednio prawu międzynarodowemu oraz że konwencje międzynarodowe, zwłaszcza w dziedzinie praw człowieka, prawa pracy, ochrony środowiska, są wiążące dla państw sygnatariuszy, lecz nie wiążą bezpośrednio przedsiębiorstw, które mają siedzibę w tych państwach; mając jednak na uwadze, że to do tych państw należy dopilnowanie, by przedsiębiorstwa mające siedzibę na ich terytorium wywiązywały się ze swoich obowiązków prawnych i przestrzegały zobowiązania do staranności, a także ustanowienie odpowiednich i proporcjonalnych kar w przypadku niewywiązywania się z tych zobowiązań,
- Q. mając na uwadze podstawowe prawa do skutecznych środków odwoławczych i dostępu do bezstronnego i niezależnego sądu potwierdzone w art. 47 Europejskiej karty praw podstawowych oraz w art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka,

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- R. mając na uwadze zasadę współpracy sądowej potwierdzoną w konwencji brukselskiej i rozporządzeniu (WE) nr 44/2001 i wzywając Komisję do podjęcia działań w następstwie propozycji przedstawionych w zielonej księdze, a dotyczących kwestii eksterytorialności, zwłaszcza w odniesieniu do rozszerzenia zakresu stosowania rozporządzenia na spory, w których stroną są pozwani z krajów trzecich,
- S. mając na uwadze, że rozdział 13 umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i Koreą Południową, a także art. 270 ust. 3 wielostronnej umowy handlowej między Unią Europejską a Kolumbią i Peru już zawierają odniesienie do CSR, co nie odzwierciedla jednak w całości znaczenia kwestii CSR dla europejskiego celu ochrony środowiska, praw socjalnych i praw człowieka oraz mając na uwadze, że nawet powtarzające się naruszanie przez przedsiębiorstwa praw człowieka, norm pracy lub zasad dotyczących środowiska nie wpływa w praktyce w żaden sposób, niezależnie od odmiennie brzmiących założeń tych umów, na ich dalsze obowiązywanie,
- T. mając na uwadze, że dotychczasowe porozumienia dotyczące CSR okazały się niewystarczające, w szczególności w przemyśle górniczym,
- U. mając na uwadze obowiązujące już przepisy wspólnotowe dotyczące mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, a szczególnie zalecenie 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. i „Small Business Act” dla Europy przyjęty w czerwcu 2008 r.,
- V. mając na uwadze, że CSR to koncepcja, zgodnie z którą przedsiębiorstwa dobrowolnie uwzględniają w swoich strategiach biznesowych względy społeczne i środowiskowe dla ogólnego dobra zainteresowanych podmiotów poprzez czynny udział w polityce publicznej, co stanowi istotny aspekt zmian społecznych zachodzących pod wpływem wartości,
- W. mając na uwadze, że CSR stanowi zasadniczy element składowy europejskiego modelu społecznego, który umocniło wejście w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a zwłaszcza jego horyzontalna klauzula społeczna, oraz mając na uwadze, że w komunikacie Komisji Europejskiej w sprawie strategii „UE 2020” konieczność upowszechniania CSR uznano za element kluczowy dla zapewnienia długofalowego zaufania pracowników i konsumentów,
- X. mając na uwadze, że CSR znacząco wpływa na poszanowanie praw człowieka w krajach rozwijających się,
- Y. mając na uwadze, że CSR nie może zastępować państw w świadczeniu podstawowych usług publicznych lub zwalniać ich z tego obowiązku,
- Z. mając na uwadze, że CSR może odgrywać kluczową rolę w polepszaniu warunków życia społeczności znajdujących się w trudnym położeniu,
- AA. mając na uwadze, że związki zawodowe mają do spełnienia ważną rolę w promowaniu CSR, ponieważ pracownicy najlepiej znają rzeczywistą sytuację przedsiębiorstw, w których pracują,
- AB. mając na uwadze, że koncepcję CSR należy rozważać równolegle i wspólnie z reformami zarządzania przedsiębiorstwami,
- AC. mając na uwadze rolę MŚP na jednolitym rynku europejskim i wyniki przedsięwzięć finansowanych przez Komisję na rzecz przyjęcia, w tym przez MŚP, praktyk w zakresie CSR,
- AD. mając na uwadze, że CSR z jednej strony, a klauzule socjalne i środowiskowe w umowach handlowych z drugiej strony dążą do tego samego celu, jakim jest gospodarka przyjazna dla potrzeb człowieka i środowiska, a także bardziej sprawiedliwa, bardziej społeczna, bardziej ludzka globalizacja rzeczywiście służąca zrównoważonemu rozwojowi,
- AE. mając na uwadze, że dotychczas zasady handlu i CSR nie były – albo były w niewielkim stopniu – powiązane oraz że można by dużo zyskać na udanym połączeniu zasad handlu z celami CSR,

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

1. zwraca uwagę, że globalne wyzwania, spotęgowane przez ostatni kryzys finansowy i jego społeczne konsekwencje, doprowadziły na całym świecie do dyskusji na temat nowego podejścia regulacyjnego i kwestii zarządzania w gospodarce światowej, w tym w handlu międzynarodowym; jest zdania, że nowe, bardziej skuteczne i lepiej egzekwowane zasady powinny przyczynić się do rozwoju bardziej zrównoważonych strategii politycznych, uwzględniających aspekty społeczne i środowiskowe;
2. zauważa również, że globalizacji towarzyszyła rosnąca konkurencja między krajami mająca na celu przyciągnięcie zagranicznych inwestorów, a także zwiększona konkurencja między przedsiębiorstwami, co prowadziło czasami do poważnego naruszenia praw człowieka, praw pracowniczych, a także szkody dla środowiska naturalnego, aby przyciągnąć handel i inwestycje;
3. przypomina, że zasady CSR, w pełni uznane na płaszczyźnie międzynarodowej zarówno w obrębie OECD, MOP, jak i ONZ, dotyczą odpowiedzialnego zachowania, a w przede wszystkim przestrzegania obowiązujących przepisów, jakiego oczekuje się od przedsiębiorstw w obszarze zatrudnienia, stosunków społecznych, praw człowieka, środowiska naturalnego, interesów konsumentów i przejrzystości wobec nich, walki z korupcją oraz podatków;
4. przypomina, że propagowanie CSR jest celem popieranym przez Unię Europejską oraz że Komisja Europejska jest zdania, iż Unia musi zadbać o to, aby prowadzona przez nią polityka zewnętrzna rzeczywiście przyczyniała się do zrównoważonego rozwoju i rozwoju społecznego w tych krajach oraz aby działania przedsiębiorstw europejskich były zgodne z wartościami europejskimi i normami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym niezależnie od tego, gdzie przedsiębiorstwa te inwestują i gdzie prowadzą działalność;
5. przypomina, że cele wspólnej polityki handlowej powinny być w pełni skoordynowane z globalnymi celami Unii Europejskiej; i że w myśl art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej polityka handlowa Unii Europejskiej prowadzona jest „zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii”, i że w myśl art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, ma się ona przyczyniać m.in. do „trwałego rozwoju Ziemi, do solidarności i wzajemnego szacunku między narodami, do swobodnego i uczciwego handlu, do wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka, w szczególności praw dziecka, a także do ścisłego przestrzegania i rozwoju prawa międzynarodowego, w szczególności zasad Karty Narodów Zjednoczonych.”;
6. uważa, że Komisja Europejska powinna przeanalizować możliwości stworzenia zharmonizowanej definicji stosunków między przedsiębiorstwem określonym jako przedsiębiorstwo macierzyste a każdym innym przedsiębiorstwem od niego zależnym, bez względu na to, czy jest to filia, dostawca lub podwykonawca, tak by w konsekwencji ułatwić określenie odpowiedzialności prawnej każdego z nich;
7. uważa, biorąc pod uwagę główną rolę odgrywaną przez duże przedsiębiorstwa, ich filie i łańcuchy zaopatrzenia w handlu międzynarodowym, że odpowiedzialność społeczna i środowiskowa przedsiębiorstw musi być uwzględniana w umowach handlowych zawieranych przez Unię Europejską;
8. uważa, że klauzule społeczne umów handlowych powinny zostać uzupełnione poprzez włączenie koncepcji CSR, która odnosi się do zachowania przedsiębiorstw, co z kolei wzmocni koncepcję CSR, która będzie wspomagana przez siłę umów handlowych dotyczących nadzoru wdrażania zasad, które nimi rządzą;
9. domaga się, by zasady i zobowiązania w dziedzinie CSR zostały uwzględnione i włączone do przyszłego komunikatu Komisji w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii Europa 2020, do przygotowywanego przez nią na rok 2011 komunikatu w sprawie CSR oraz by były brane pod uwagę przy realizacji przez Komisję polityki handlowej;
10. uważa CSR za skuteczne narzędzie służące poprawie konkurencyjności, kompetencji i możliwości kształcenia oraz bezpieczeństwa i środowiska pracy, ochronie praw pracowniczych, praw społeczności lokalnych i tubylczych oraz promując zrównoważoną politykę ochrony środowiska naturalnego i zachęcając do wymiany dobrych praktyk na szczeblu lokalnym, krajowym, europejskim i światowym, przy czym CSR nie zastępuje oczywiście ani przepisów prawa pracy, ani układów zbiorowych – czy to ogólnych, czy branżowych;
11. wzywa do apelowania do przedsiębiorstw o postępowanie zgodnie z koncepcją CSR w celu ochrony nietykliwości fizycznej i bezpieczeństwa fizycznego, dobrego samopoczucia fizycznego i psychicznego, praw pracowniczych i praw człowieka zarówno swoich, jak i wszelkich innych pracowników, a to z racji wpływu, jaki przedsiębiorstwa wywierają na szerokie grono swoich współpracowników; podkreśla znaczenie wspierania i zachęcania do rozpowszechniania tego rodzaju praktyk w MŚP przy jednoczesnym ograniczaniu obciążeń finansowo-administracyjnych;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

12. zauważa, że koncepcją CSR należy objąć nowe obszary takie jak: organizacja pracy, równość szans i włączenie społeczne, przeciwdziałanie dyskryminacji, rozwój edukacji i kształcenia przez całe życie; podkreśla, że koncepcja CSR powinna obejmować przykładowo jakość pracy, równość wynagrodzenia i perspektyw zawodowych i promowanie innowacyjnych projektów, co przyczyniłoby się do przejścia na zrównoważoną gospodarkę;
13. stanowczo zaleca państwom członkowskim i Unii Europejskiej, aby wspierały wdrażanie dobrych praktyk w zakresie CSR we wszystkich przedsiębiorstwach, bez względu na miejsce prowadzenia działalności, oraz zachęcały do rozpowszechniania dobrych praktyk będących skutkiem inicjatyw w zakresie CSR, w szczególności przez lepsze informowanie o ich wynikach;
14. zauważa, że działania w zakresie CSR należy dostosować do konkretnych potrzeb poszczególnych regionów i krajów, co przyczyniłoby się do poprawy zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego;
15. uważa, że wiarygodność dobrowolnych inicjatyw w zakresie CSR zależy od wcielenia międzynarodowo przyjętych norm i zasad, na przykład Global Reporting Initiative III, oraz ustanowienia przejrzystego i niezależnego od przedsiębiorstw systemu nadzoru i kontroli;
16. jest zdania, że należy kłaść nacisk na aktywne zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron w przedsiębiorstwie, kształcenie kadry kierowniczej i rozwój społeczeństwa obywatelskiego, a zwłaszcza świadomości konsumentów;
17. uważa, że należy kultywować i szerzyć kulturę CSR w drodze kształcenia i rozwijania świadomości, zarówno w przedsiębiorstwach, jak i w szkolnictwie (wyższym i uniwersyteckim), w dziedzinach mających związek przede wszystkim z nauką administracji;
18. uważa, że dialog społeczny i europejskie rady zakładowe odegrały konstruktywną rolę w rozwijaniu najlepszych praktyk w zakresie CSR;
19. jest głęboko przekonany, że należy zwrócić większą uwagę na CSR w europejskich wytycznych w zakresie zatrudnienia;

Włączenie CSR do ogólnego systemu preferencji GSP i GSP+

20. wzywa do włączenia zasad CSR do rozporządzenia w sprawie GSP i GSP+ podczas jego najbliższego przeglądu; zwraca się do Komisji o czuwanie nad tym, by przedsiębiorstwa wielonarodowe, niezależnie czy posiadają siedzibę w Unii Europejskiej, czy poza nią, a których filie lub łańcuchy zaopatrzenia znajdują się w krajach należących do systemu GSP, a w szczególności do GSP+, były zobowiązane do przestrzegania swoich zobowiązań prawnych, krajowych i międzynarodowych w dziedzinie praw człowieka, norm społecznych i przepisów w dziedzinie ochrony środowiska; nalega, by Unia Europejska i państwa sygnatariusze i beneficjenci GSP były zobowiązane do czuwania nad przestrzeganiem tych zobowiązań przez przedsiębiorstwa; wzywa do uczynienia z tego wiążącego aspektu GSP;
21. uważa, że odnowiony system GSP+ powinien również zabronić zawierania „host-country agreements”, porozumień zawartych w całkowicie nieprzejrzysty sposób między niektórymi przedsiębiorstwami wielonarodowymi a krajami przyjmującymi je, które są beneficjentami GSP+, w celu uniknięcia wymogów prawnych w tych krajach, które to porozumienia są wyraźnie sprzeczne z CSR;

Nowe oceny wpływu

22. wzywa Komisję do poprawy swojego modelu oceny wpływu na zrównoważony rozwój, aby właściwie przeanalizować skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe negocjacji handlowych; wzywa Komisję, aby w ramach działań prowadzonych w następstwie umów handlowych z krajami partnerskimi UE przeprowadzała, przed i po podpisaniu umowy handlowej, analizy oceny wpływu na zrównoważony rozwój, ze szczególnym uwzględnieniem sektorów wrażliwych;
23. podkreśla, że po wejściu w życie Traktatu z Lizbony Parlament ma być w pełni informowany o tym, w jaki sposób wyniki oceny wpływu umów na zrównoważony rozwój są uwzględniane w negocjacjach przed ich zakończeniem oraz które rozdziały tych umów zostały zmienione w celu uniknięcia jakichkolwiek negatywnych skutków stwierdzonych w tej ocenie wpływu;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

24. zwraca się do Komisji o opracowanie analizy wpływu w celu oceny skutków umów handlowych na europejskie MŚP (test MŚP), w szczególności w zakresie CSR, zgodnie z postanowieniami „Small Business act”;

Klauzule CSR we wszystkich umowach handlowych zawieranych przez Unię Europejską

25. proponuje, by przyszłe umowy handlowe negocjowane przez Unię Europejską zawierały rozdział poświęcony zrównoważonemu rozwojowi i zawierający klauzulę dotyczącą CSR, oparty częściowo o zaktualizowane w 2010 r. wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych;

26. proponuje, by taka „klauzula CSR” obejmowała:

- a. wzajemne zobowiązanie obu stron do promowania uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym instrumentów dotyczących CSR w ramach umowy i wymiany handlowej między nimi;
- b. zachęty mające na celu skłanianie przedsiębiorstw do podejmowania zobowiązań w dziedzinie CSR, negocjowane z ogółem podmiotów w przedsiębiorstwie, w tym związkami zawodowymi, organizacjami konsumentów, zainteresowanymi społecznościami lokalnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego;
- c. otwarcie „punktów kontaktowych”, takich jak te utworzone w ramach OECD w celu propagowania informacji na temat CSR, przejrzystości, a także przyjmowania ewentualnych skarg dotyczących przypadków nieprzestrzegania CSR, we współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, oraz przekazywania ich właściwym organom;
- d. wymóg – uwzględniający specyficzną sytuację i zdolność MŚP w ramach zalecenia 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. i zgodnie z zasadą „pierwszeństwo dla MŚP” – publikowania przez przedsiębiorstwa bilansu w dziedzinie CSR przynajmniej co dwa lub trzy lata; jest zdania, że ten wymóg poprawi przejrzystość i sprawozdawczość, a także wesprze widoczność i wiarygodność praktyk w zakresie CSR przez udostępnianie informacji dotyczących CSR wszystkim zainteresowanym stronom, w tym konsumentom, inwestorom oraz opinii publicznej, w sposób ukierunkowany,
- e. spoczywający na przedsiębiorstwach i grupach przedsiębiorstw obowiązek zachowania należytej staranności, tzn. obowiązek podejmowania działań uprzedzających naruszenia praw człowieka i praw z zakresu ochrony środowiska, korupcję czy uchylanie się od obowiązków podatkowych w celu ich identyfikowania i zapobiegania im, w tym w odnośnych filiach i łańcuchach zaopatrzenia, czyli ich sferze wpływów;
- f. spoczywający na przedsiębiorstwach wymóg zobowiązania się do dobrowolnych, otwartych i merytorycznych uprzednich konsultacji z podmiotami lokalnymi i niezależnymi przed rozpoczęciem projektu, który ma wpływ na społeczność lokalną;
- g. szczególny nacisk na skutki zatrudniania dzieci oraz praktyki dotyczące pracy dzieci;

27. uważa, że klauzuli dotyczącej CSR mogą towarzyszyć inne przepisy; jest zdania, że:

- a. w razie udowodnionego naruszenia zobowiązań w zakresie CSR powinna istnieć możliwość przeprowadzenia dochodzenia przez właściwe organy, a w razie poważnego naruszenia tych zobowiązań strony mogłyby poinformować o tym opinię publiczną;
- b. obie strony powinny zobowiązać się do wspierania międzynarodowej współpracy sądowej, ułatwiania dostępu do wymiaru sprawiedliwości ofiarom działań przedsiębiorstw w ich sferze wpływów, a także do wspierania w tym celu działań zmierzających do opracowania odpowiednich procedur sądowych i sankcjonujących naruszenia prawa przez przedsiębiorstwa oraz pozasądowych mechanizmów odwoławczych;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

28. proponuje, aby w zawieranych przez UE umowach dwustronnych określono przepis – na podstawie programów wzmocnienia wymiaru sprawiedliwości – dotyczący szkolenia sędziów i trybunałów zajmujących się prawem handlowym na temat kwestii praw człowieka i zgodności z międzynarodowymi konwencjami w sprawie praw pracowniczych i ochrony środowiska;

29. proponuje utworzenie wspólnego monitorującego komitetu parlamentarnego dla każdej umowy o wolnym handlu, będącego forum wymiany informacji i dialogu między posłami do Parlamentu Europejskiego i parlamentarzystami krajów partnerskich; dodaje, że takie komitety monitorujące mogłyby również czuwać nad wdrażaniem rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju i klauzuli dotyczącej CSR, wydawać zalecenia skierowane do wspólnego komitetu odpowiedzialnego za wdrażanie umowy o wolnym handlu, m.in. w odniesieniu do ocen wpływu i w przypadkach udowodnionych naruszeń praw człowieka, praw społecznych czy konwencji w zakresie ochrony środowiska;

30. proponuje stworzenie regularnego forum porównawczego dla sygnatariuszy światowego paktu ONZ (tzw. Global Compact), na którym mogliby oni przedstawiać do publicznej weryfikacji swoje programy z zakresu CSR i które dawałoby konsumentom możliwość porównania, a także stworzyłyby kulturę wysokich standardów i wzajemnej kontroli; taka przejrzystość zachęciłaby firmy do dobrowolnego osiągnięcia wyższych standardów CSR lub do ponoszenia kosztów kontroli ze strony mediów i opinii publicznej;

Propagowanie CSR w polityce handlowej w stosunkach wielostronnych

31. wzywa Komisję do propagowania uwzględniania CSR w polityce handlowej na płaszczyźnie stosunków wielostronnych, na forach międzynarodowych, które popierały CSR, w szczególności OECD i MOP, a także w łonie WTO w okresie po Ad-Dausze;

32. zwraca się o zbadanie, na tych właśnie forach, możliwości opracowania międzynarodowej konwencji ustanawiającej odpowiedzialność „państwa przyjmującego”⁽¹⁾ i „państwa pochodzenia”⁽²⁾ i stanowiącej element przeciwdziałania naruszeniom praw człowieka przez przedsiębiorstwa wielonarodowe, a także do stosowania zasady eksterytorialności;

33. zwraca się do Komisji o wspieranie rozwoju nowych stosunków między wielostronnymi agencjami zajmującymi się normami socjalnymi i w zakresie środowiska naturalnego a WTO, w celu zapewnienia większej spójności w skali międzynarodowej między polityką handlową a celami zrównoważonego rozwoju;

34. potwierdza raz jeszcze poparcie dla utworzenia w łonie WTO komitetu ds. handlu i godnej pracy na wzór komitetu ds. handlu i środowiska naturalnego, w ramach którego będzie można omawiać m.in. kwestie norm socjalnych, szczególnie w kontekście zatrudniania dzieci, i CSR w powiązaniu z handlem międzynarodowym; ponownie proponuje dostosowanie procedury rozstrzygania sporów, aby umożliwić – w przypadkach, które dotyczą ewentualnego naruszania konwencji międzynarodowych w dziedzinie ochrony środowiska lub pracy – zasięganie przez specjalne grupy (panele) lub organy odwoławcze opinii właściwych organizacji międzynarodowych w celu określania stanowiska, które następnie może być podawane do wiadomości publicznej;

*

* *

35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, a także Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, parlamentom państw członkowskich Unii Europejskiej, konferencji parlamentarnej nt. WTO i Międzynarodowej Konferencji Pracy.

⁽¹⁾ Państwa, w którym mają siedzibę wszystkie przedsiębiorstwa podlegające przedsiębiorstwom macierzystym.

⁽²⁾ Państwa, w których znajdują się przedsiębiorstwa macierzyste.